2016D44805

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 22 november 2016

De vaste commissie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft mij verzocht om te reageren op de e-mail van de heer R. H., over de toegankelijkheid en beperkingen op de af te leggen kilometers met Valysvervoer. Met deze brief voldoe ik aan dit verzoek.

In de e-mail die uw Kamer van dhr R. H. heeft ontvangen, worden verschillende vragen gesteld en suggesties gedaan. Deze vragen hebben betrekking op de toegankelijkheid tot vervoer voor mensen met een beperking, in het bijzonder het Valysvervoer.

Dit kabinet streeft naar een inclusieve maatschappij, waaraan iedereen ongeacht zijn of haar beperking kan deelnemen. Op het terrein van mobiliteit is het uitgangspunt dat mensen zoveel mogelijk kunnen (blijven) deelnemen aan de samenleving, waarbij ze gebruik maken van reguliere, algemene voorzieningen zoals het Openbaar Vervoer (OV). Daar waar, en voor zo lang dat (nog) niet mogelijk is vanwege de beperkingen van de burger en/of de mate van toegankelijkheid van de algemene (OV) voorzieningen, worden specifieke voorzieningen zoals het Valysvervoer aangeboden. Nederland heeft eerder dit jaar het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap geratificeerd. Aan de verbetering van toegankelijkheid van het vervoer wordt geleidelijk gewerkt. Dit uit zich onder andere in het openbaar vervoer dat steeds toegankelijker wordt, daarnaast zijn er binnen het Valysvervoer diverse maatregelen genomen om de toegankelijkheid verder te verbeteren.

Het Valysvervoer betreft sociaal recreatief bovenregionaal vervoer voor mensen met een mobiliteitsbeperking en dient een voorziening te bieden voor plaatsen waar het openbaar vervoer nog niet voldoende toegankelijk is én voor mensen die vanwege hun beperking geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer. De heer H. vraagt u waarom het Valysvervoer beperkt wordt door het in zijn ogen beperkte persoonlijke kilometerbudget (pkb). Het Valysvervoer kent een standaard pkb van 600 kilometer voor mensen die in beperkte mate gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer en een hoog pkb van 2.250 kilometer voor mensen die geheel niet meer in staat zijn gebruik te maken van het openbaar vervoer. Om de mobiliteit van mensen met een standaard pkb zo veel mogelijk te ondersteunen wordt een ketenreis zo veel als mogelijk gestimuleerd. Bij een ketenreis wordt een deel van de reis met de trein afgelegd en een deel met de taxi(bus). Hierbij is het mogelijk om begeleid te worden bij overstap van auto naar trein of tijdens de reis. Nu het openbaar vervoer steeds toegankelijker wordt zijn er voor mensen met een beperking in toenemende mate mogelijkheden om gebruik te maken van het openbaar vervoer. Op deze manier lopen mensen met een beperking minder snel tegen de grenzen van het kilometerbudget aan. Daarnaast blijkt dat het overgrote deel van de Valysgebruikers uitkomt met de beschikbaar gestelde kilometerbudgetten.

De heer H. vraagt ook waarom het Valysvervoer wordt beperkt door onze landsgrenzen en merkt op dat de berekening van de kortste route van A naar B alleen binnen de Nederlandse landsgrenzen wordt toegepast. Het Valysvervoer is een nationale vervoersdienst die alleen in Nederland het bovenregionale sociale recreatieve vervoer verzorgt. Wel kunnen in individuele gevallen maatwerkafspraken worden gemaakt waarbij vervoerders ook naar het buitenland reizen. Hierbij geldt dat het gedeelte

van de reis buiten Nederland voor rekening van de cliënt zelf is. Met betrekking tot de specifieke situatie van de heer H. en zijn vriendin zijn hier met de uitvoerder van het Valysvervoer inmiddels afspraken over gemaakt. Ook wordt in dit geval de «kortste route» voortaan niet meer beperkt door de Nederlandse landsgrenzen. De uitvoerder van Valys heeft mij gemeld dat de heer H. en zijn vriendin tevreden zijn met de gemaakte afspraken.

Verder merkt dhr. H. op dat de inzet van vrijwilligers in bepaalde vervoersdiensten een mogelijkheid kan bieden om het vervoer voor mensen met een beperking te optimaliseren. Ik sluit mij volledig bij zijn zienswijze aan, er zijn reeds enkele initiatieven bekend die gebruik van vrijwilligers maken. Leidschendam-Voorburg (www.woej.nl) is hiervan een mooi voorbeeld.

Tot slot merkt de heer H. op dat het voor toeristen met een beperking weinig informatie beschikbaar is over hoe zij zich kunnen verplaatsen. Ik deel het belang van kenbaarheid en daarmee toegankelijkheid van voorzieningen volledig. Er zijn verschillende websites beschikbaar waar toeristen die Nederland bezoeken informatie kunnen vinden over reizen met een beperking, zoals http://www.ns.nl/en/travel-information/traveling-with-a-functional-disability. Dit neemt niet weg dat deze informatievoorziening verder verbeterd zal moeten worden door hen die daarvoor direct verantwoordelijkheid dragen.

Ik ga er van uit u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en wil – via u – ook de heer H. hartelijk danken voor zijn betrokkenheid en suggesties.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M.J. van Rijn